

prima instanță: L. Brînza
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, I. Cotruță

nr. 2ra-1047/16

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Nichita

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Nichita împotriva lui George Boțan cu privire la repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de Ion Nichita și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 iulie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 31 iulie 2014, Ion Nichita a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui George Boțan cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2013 a fost admisă integral acțiunea de el înaintată împotriva actelor executorului judecătoresc, constatată neîntemeiat refuzul executorului judecătoresc George Boțan cu privire la restituirea cheltuielilor de executare avansate pentru executarea documentului executoriu nr. 2po-168/10 din 30 iulie 2010, obligat executorul judecătoresc George Boțan să restituie cheltuielile de executare avansate în mărime de 6312,45 lei, hotărâre menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014.

Afirmă că executorul judecătoresc George Boțan a avut obligația legală de a-i elibera, la momentul solicitării sau în cel mult 3 zile lucrătoare, obligație care însă, nu a fost executată în termen, întrucât cererea de restituire a cheltuielilor avansate a fost depusă la 28 mai 2012, iar scadența obligației de restituire a banilor a survenit încă la 31 mai 2012.

Remarcă că pârâtul până în prezent nu a restituit banii.

Consideră că i-a fost cauzat prejudiciu moral substanțial, determinat de multiplele situații stresante, frustrări și decepționări profunde în calitatea actului de

justiție, provocarea stresului psiho – emoțional major, fapt manifestat prin senzații de neliniște și disconfort, tulburări de gândire și exprimare, insomnie, inapetență, grețuri, transpirații, palpitații cardiace puternice, oboseală generală etc.

Având în vedere prevederile art. 1422 alin. (1) Cod civil, remarcă că prin încălcarea dreptului respectiv, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 25000 lei, această compensare fiind una echitabilă, proporțională suferințelor cauzate și în măsură să aducă satisfacție.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167 CPC, art. 14, 1422 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 25000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 martie 2015 a fost constatată competența Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău la judecarea în fond a pricinii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Nichita împotriva executorului judecătoresc, George Boțan cu privire la repararea prejudiciului moral, a fost strămutată pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Ion Nichita împotriva executorului judecătoresc, George Boțan cu privire la repararea prejudiciului moral, spre judecare în fond Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iunie 2015 a fost admis recursul declarat de Ion Nichita, casată încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 martie 2015 și restituită la rejudecare pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Nichita împotriva executorului judecătoresc, George Boțan cu privire la repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 iulie 2015 a fost respinsă acțiunea integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 a fost respinsă cererea de apel declarată de Ion Nichita și menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 martie 2016, Ion Nichita a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că instanțele de judecată ierarhie inferioare au interpretat eronat legea, nu s-au expus asupra tuturor motivelor invocate și nu au indicat cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, nu au examinat efectiv problemele esențiale care au constituit obiectul litigiului.

Afirmă că instanța de fond și de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, prevederile art. 123 alin. (2) CPC.

Menționează că intimatul i-a transferat banii cu o întârziere de aproximativ 18 luni, prin urmare, inacțiunile ultimului sunt ilegale, fapt constat prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

Remarcă că argumentele aduse de instanțele ierarhic inferioare, în susținerea concluziilor sale, nu au relevanță pentru prezenta speță, deoarece vizează o altă

parte a sumei care încă nu a fost restituită și nici nu constituie obiectul prezentului litigiu.

Indică că instanța de fond nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, art. 117 alin. (2) CPC și a concluzionat eronat că nu au fost prezentate probe care ar demonstra cauzarea prejudiciului moral.

Mai notează că nici prevederile art. 251 alin. (1) CPC nu au fost aplicate în speță, or încheierea de explicare a hotărârii judecătorești, menționată de instanța de fond, nu poate modifica cuprinsul hotărârii judecătorești menite să-l explice, inclusiv constatările cuprinse în ea.

Relevă că legea a fost interpretată eronat, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, deoarece nu are nicio legătură suma de bani care încă urmează a fi restituită (în mărime de peste 4500 lei) cu suma de bani care i-a fost deja restituită (în mărime de 1725 lei), or prima nu este obiect al prezentului litigiu, iar suspendarea executării documentului executoriu a fost dispusă anume în privința sumei restante care nu constituie obiect al litigiului prezent.

Menționează că suspendarea, la care a făcut referire instanța de fond în hotărârea contestată, a fost dispusă printr-o încheiere judecătorească, fără a fi soluționată cauza în fond. Prin urmare, ea a fost emisă doar în calitate de măsură de asigurare și nicidecum nu poate servi temei pentru a combate constatările menționate cuprinse într-o decizie irevocabilă;

Remarcă că intimatul nu a informat instanța de fond asupra faptului că încheierea de suspendare a executării documentului executoriu a fost anulată de aceeași instanță de judecată care a emis-o ca urmare a examinării pricinii în fond.

La 18 aprilie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Oleg Ungureanu a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului declarat de Ion Nichita și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Nichita, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ion Nichita, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Nichita ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ion Nichita se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu